

er nu ikke skeet, og Udvalgets Fleertal, der fastholder den tidligere Stilling og det Forslag, som vi havde stillet ved den foregaaende Behandling, der altsaa fastholder Lovudkastet, som det foreligger fra Regjeringens Side, med den Endring, det ved anden Behandling har modtaget, maa fraraade, at man nu følger Mindretallet, og fraraader det ikke blot af de samme Grunde, som vi tillode os at udvilde, da Sagen forelaae til anden Behandling, og som jeg vil kalde de egentlige Realitetsgrunde, hvorpaa jeg ikke nu skal gaae ind, navnlig de Grunde, der støtte sig til den rette Forstaaelse og Benyttelse af Grundlovens § 76, men vi maae endvidere fraraade det nu, i dette Dieblif, fordi det jo er aldeles givet, at det ikke vil føre til noget virkelig praktift Maal. Det er jo ganske givet, at Forslaget i dets nuværende Skikkelse, selv om det vandt Majoritet her i Salen, ikke vilde blive til Lov; vi hørte den ærede Justitsministers Udtalelser ved anden Behandling, og derved synes jeg, der ikke levnes nogen Tvivl om, hvorledes Regjeringen vil stille sig til en saadan eventuel Beslutning. Men det er ikke alene denne Regjeringens Udtalelse, der forekommer mig her at være afgjørende, men tillige, hvad jeg nylig berørte, at det dog upaatvivelig maa erkjendes af Enhver, der vil gaae nærmere ind paa Sagens Drøftelse, at selv om et Lovudkast i den Retning, trods Ministeriets stærke Indsigelse, skulde nyde Fremme, saa burde det dog ikke have en saa ufuldkommen Skikkelse som den, hvori det nu foreligger; Forslaget er, seet bort fra dets principielle Mangler eller dets Grundfeil, tillige lidende af væsentlige Mangler i det Enkelte, der altsaa maatte afhjælpes, for at det høie Thing kunde ophøie det til en Beslutning.

Der blev ved anden Behandling af et æret Medlem, af Rigsdagsmanden for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning), hitted, at der kunde være Anledning for Thingets Medlemmer til at stemme for Mindretallets Forslag, for derved at vise Regjeringen, at det var den Retning, i hvilken man ønskede et Lovudkast udarbejdet, for at vise, at man vilde, at denne Deel af Lovgivningen skulde have sin Udvikling paa den Viis. Jeg tillod mig allerede da at fraraade noget Saadant, fordi det forekom

mig i sig selv unødvendigt, og heller ikke saa ganske svarende til Forholdet og Leiligheden. Naar nu ved tredie Behandling Forslaget atter foreligger, og jeg da maa tænke mig, at man mulig atter vilde sige: „Der maa stemmes for det, for at give Regjeringen den samme Tilkjendegivelse“, saa maa det være mig tilladt at bemærke, at der dog vist endnu mindre ved tredie Behandling end ved anden bør finde noget Saadant Sted, og det vil heller ikke være nødvendigt, navnlig efterat Regjeringen allerede ved Afstemningen ved anden Behandling maa være sat i Kundskab om de Anskuelser, der næres her i Thinget om Sagen. Jeg kan aldrig troe, at den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds vil finde, at det nu, ved den endelige Afgjørelse af Sagen, vilde være rigtigt at lade sig bestemme af et saadant fremmed og underordnet Hensyn og derved give sin Stemme for Noget, der i sig selv dog ikke i Dieblifket, som det foreligger, burde ophøies til Lov. Det er ganske vist, og jeg kan i saa Henseende fuldkommen vel sætte mig ind i den nævnte Rigsdagsmands Tankegang, at vi dog ikke endelig ordne Sagen ved dette Forslag, der i dette Dieblif foreligger fra Regjeringen; jeg er ganske enig i, at naar der om flere eller færre Aar bliver Spørgsmaal om Organizationen af Retspleien her i Kjøbenhavn og om den rette Forstaaelse og Udførelse af Grundlovens § 76, skal der ikke kunne siges: Hvad den kjøbenhavnske Skiftebehandling angaaer, er der ikke nu Noget at undersøge eller at se hen til, thi i saa Henseende have vi allerede en ny Lov, der endelig har ordnet Sagen, og denne Materie ligger udenfor det nuværende Omraade. Et saadant Raisonnement bør ikke til den Tid føres, der bliver Intet foregrebet; til den Tid vil denne Deel af det hele Forhold, som alt det Øvrige, ligge frit for til en fuldkommen ubunden Overveielse og Afgjørelse. Den ærede Rigsdagsmand vil vist see dette, saaledes som jeg seer det, erkjendende, at der intet Præjudicerende eller Foregribende ligger i, at man vedtager det Lovudkast fra Regjeringens Side, hvorom der her er Tale. Det er netop at foregribe Noget, naar man gaaer den anden Vej; — naar man følger Mindretallet, saa foregriber man den fulde, den